

พระราชกฤษฎีกา

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้มีอายุห้าปี

มาตรา ๔ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพการทำงาน
ของประชากรทั่วราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการวางแผนกำลังคน การกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

มาตรา ๕ เขตท้องที่ที่จะทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรได้แก่ทุกเขตท้องที่
ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ผู้ประกอบกิจการโรงงาน
หรือเจ้าของสำนักงานซึ่งอยู่ในเขตท้องที่ตามมาตรา ๕ เป็นผู้กรอกรายการหรือให้ข้อมูลในใบแบบหรือ
ใบกำหนดข้อมูล

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาการสำรวจ
ภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. ๒๕๔๓ จะหมดอายุในวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และสำนักงาน
สถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรต่อไป
เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักรในรายละเอียดต่าง ๆ
เช่น ชื่อ อายุ เพศ ความเกี่ยวพันในครอบครัว สถานภาพสมรส การเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ จำนวนของผู้มีงานทำ
และไม่มีงานทำ จำนวนผู้มีงานทำตามชนิดของอาชีพและประเภทของอุตสาหกรรม ลักษณะการทำงาน
ชั่วโมงการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ของแต่ละบุคคล เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลนั้นมาใช้ในการวางแผนกำลังคน
การกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกฤษฎีกานี้